

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 5C/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202445
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pavlíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3518202445.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Zuzanou Pavlíkovou v právnej veci žalobkyne N. Q.E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/XX, A. P. A. Q.Á., právne zastúpenej JUDr. Emíliou Jancovou, advokátkou so sídlom Holubyho 1334/2, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanej T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX, W. F. U., právne zastúpenej spoločnosťou AK Vavrinčík s.r.o., so sídlom Hurbanova 1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 52619818, o zaplatenie 4.312,21 Eur s príslušenstvom takto,

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 2.508,22 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.508,22 Eur od 14.02.2019 do zaplatenia v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobným návrhom v znení jeho neskoršej zmeny od žalovanej domáhala zaplatenia 4.312,21 eur titulom istiny, sumy 750,80 eur titulom úrokov, sumy 316,17 eur titulom úrokov z omeškania, úroku 11,90% ročne zo sumy 4.303,21 eur od 14.02.2019 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.303,21 eur od 14.02.2019 do zaplatenia, všetko titulom zmluvy o pôžičke uzavretej medzi stranami sporu dňa 06.10.2015.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v roku 2015 ju požiadala žalovaná o pôžičku. Keďže žalobkyňa nemala dostatok finančných prostriedkov, vzala si na podnet žalovanej spotrebiteľský úver v Prima banke, a.s. vo výške 6.700,- eur. Žalovaná sa jej pritom zaviazala, že poskytnutú pôžičku splatí formou splátok na účet banky a to až do úplného splatenia bankového úveru vo výške 11.163,- eur. Žalovaná následne ako disponent s účtom žalobkyne celú sumu úveru vo výške 6.489,- eur previedla na svoj účet a použila pre svoju potrebu. Do apríla 2017 žalovaná splácala pôžičku relatívne pravidelne, od mája 2017 prestala splácať celkom, v dôsledku čoho v 11/2017 banka úver predčasne zosplatnila a žalobkyňu zažalovala o zaplatenie 5.822,71 eur s príslušenstvom. Konania bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 10Csp/222/2017. Suma, ktorú žalobkyňa požaduje po zmene žaloby je totožná s plnením priznaným banke ako veriteľovi v rozsudku tunajšieho súdu 10Csp/222/2017-116 zo dňa 05.03.2019.

3. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 22.03.2019 potvrdila, že so žalobkyňou uzavrela zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej žalobkyňa poskytla sumu 6.499,- eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala vrátiť v splátkach po 103,99 eur. Ohradila sa proti tvrdeniu, že by mala žalovanú za účelom poskytnutia pôžičky zneužiť, naopak v minulosti žalobkyni opakovane pomáhala finančne alebo vecnými darmi, žalobkyňa jej preto sama na výraz vďaky za doteraz poskytnutú pomoc navrhla, že si vezme pôžičku

v úmysle pomôcť jej. Žalovaná vedela o skutočnosti, že žalobkyňa si chce vziať úver, aby jej mohla poskytnúť pôžičku, nemala však možnosť ovplyvniť obsah úverovej zmluvy, ktorú uzavrela žalobkyňa s bankou. Finančný záväzok žalobkyne voči banke treba vnímať oddelene od ich vzájomnej zmluvy o pôžičke a nie je možné stotožňovať tieto právne úkony čo do predmetu plnenia. Poprela, že by existovala medzi stranami sporu dohoda, že bude splácať celý záväzok žalobkyne voči banke, alebo že by žalobkyňa prisľúbila, že si v budúcnosti na prefinancovanie tohto záväzku sama vezme úver. V čase ktorý predchádzal zosplatneniu úveru zo strany banky, zostala žalobkyňa nevysvetliteľne pasívna, prerušila s ňou komunikáciu, pričom za následok v podobe zosplatnenia úveru bankou nenesie žalovaná zodpovednosť. Z poskytnutej sumy žalovaná žalobkyňu doposiaľ uhradila sumu 3.875,78 eur. Vo vzťahu k zvyšnej časti dlžnej sumy uplatnila titulom nároku na vrátenie daru kompenzačnú námietku. V zmysle § 630 Občianskeho zákonníka sa domáhala vrátenie peňažných prostriedkov na nákup postele vo výške 400,- eur, uhradenie záväzkov v prospech Quatro vo výške 184,45 eur za mobilný telefón, hi-fi súpravu vo výške 75,- eur a profesionálne štetce vo výške 17,- eur. Okrem týchto plnení žalobkyňa niekoľko rokov finančne podporovala napr. pravidelným nákupom darčiekov pre blízkych, kozmetiky, šatstva, elektroniky, žehličky na vlasy. Celkovo tak požaduje započítať sumu 1.500,- eur. Dôvody na vrátenie darov vidí žalovaná v tom, že ju žalobkyňa po zhoršení ich vzájomných vzťahov ohovára, čím zapríčinila zhoršenie jej vzťahov s komunitou v detskom domove, odkiaľ obe pochádzajú. Zároveň od žalobkyne žiada vrátenie notebooku, ktorý jej požičala, prípadne vyplatenie jeho finančnej hodnoty, ktorú bližšie nekonkretizovala. Žalovaná teda navrhovala, aby súd rozhodol, že je povinná žalobkyňu zaplatiť sumu 446,77 eur resp. ak sa súd nestotožní so vznesenou kompenzačnou námietkou sumu 1.946,77 eur, v splátkach po 105,- eur mesačne.

4. Žalobkyňa v replike zotrvala na tvrdení, že úver si z banky vzala na podnet žalovanej, sama by sa nikdy nerozhodla, že si vezme úver, nakoľko jej to finančná situácia nedovoľovala v minulosti využívať maximálne nákup na splátky. Žalovaná mala úver v banke predpripravený a samotný podpis zmluvy trval pár minút. Bola to žalovaná, ktorá následne disponovala peniazmi z úveru a vzala si aj všetky doklady súvisiace s úverom, žalobkyňa si musela neskôr z banky vyžiadať duplikáty. Čo sa týka darov, ktoré požaduje žalovaná vrátiť, nikdy o ich poskytnutie nežiadala a rozhodne nedosahovali celkovú výšku 1.500,- eur, pričom na ich vrátenie nie sú splnené zákonné podmienky. Zotrvala na požiadavke, aby jej žalovaná zaplatila celú doposiaľ nesplatenú sumu úveru z banky vrátane všetkých úrokov, poplatkov a ostatného príslušenstva, nakoľko takto bola medzi nimi uzavretá dohoda, ktorú preukazuje aj výpis z SMS komunikácie priložený k žalobe.

5. Žalovaná v duplike označila tvrdenia žalobkyne za účelové, nepodložené a vzájomne si odporujúce, ktoré nemajú právny súvis s predmetnou vecou a niektoré za výslovne vymyslené. Vzhľadom na skutočnosť že medzičasom uhradila žalobkyňu titulom splácania pôžičky ďalšiu sumu vo výške 105,- eur, navrhla aby ju súd zaviazal zaplatiť žalobkyňu sumu 341,77 eur, resp. ak súd neprihliadne na opodstatnenosť jej kompenzačnej námietky tak sumu 1.841,77 eur a to vo forme splátok vo výške 105,- eur mesačne.

6. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom oboch strán, oboznámením podaní strán ako aj nasledovných listinných dôkazov: zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.10.2015 vrátane podpisového vzoru, výpisu z účtu zo dňa za obdobie od 06.10.2015 do 30.10.2015, výpisu z SMS komunikácie medzi stranami sporu, potvrdení o zrealizovaní transakcií zo dňa 16.03.2016, 14.04.2016, 24.11.2015, 20.10.2015, 19.11.2015, 20.09.2018, potvrdení o hotovostných vkladoch, potvrdenia mediátorky o prevzatí sumy 210,- eur a oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10Csp/222/2017 z toho najmä: návrhu na vydanie platobného rozkazu, výzvy na predčasné splatenie úveru zo dňa 23.11.2017, prehľadu splácania úveru a rozsudok zo dňa 05.03.2019. Takto zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že nemala problém požičať žalovanej peniaze, lebo jej v tom čase dôverovala. Vyrastali spolu v jednom detskom domove a boli si veľmi blízke. Do mimoriadneho zosplatnenia splácala žalovaná úver priamo banke, po zosplatnení začala platiť priamo na účet žalobkyne. Ak sa žalovaná oneskorila s platbou uhradila vždy aj poplatok za upomienku, čo preukazujú aj výpisy z ich vzájomných SMS správ. Od 2/2019 spláca žalobkyňa úver banke sama splátkami po 150,- eur. V dôsledku čoho jej na živobytie zostáva okolo 100,- eur mesačne, pracuje ako upratovačka a zarobí cca 450,- eur v čistom. Keďže je momentálne vedená ako neplatič v bankovom registri nemôže tento úver ani prefinancovať výhodnejším úverom.

8. Žalovaná na pojednávanií uviedla, že svoj záväzok vo výške 2508,22 eur uznáva, vo zvyšku so žalobou nesúhlasí. Nepoprela, že uzavrela so žalobkyňou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej žalobkyňa poskytla peňažné prostriedky, ktoré pochádzali z úveru. Pokyn na prevod 6.499,- eur dávala žalobkyňa sama. Poprela, že by sa zaviazala tieto peňažné prostriedky vrátiť do dvoch rokov resp. prefinancovať tento záväzok vlastným úverom. Dohodli sa, že jej peniaze vráti keď doštuduje. Následne pôžičku splácala Prima banke, neskôr keď si žalovaná zriadila účet v Slovenskej sporiteľni platila priamo na jej účet. Približne od apríla 2017 sa dostávala do omeškania, pretože sa jej zhoršila finančná situácia. Apelovala na žalobkyňu, aby si strážila úver v banke, ale táto s bankou nič neriešila ani nič neplatila. Pri pokuse o mimosúdne vyriešenie veci zaplatila k rukám mediátorky sumu 210,- eur. Obsahom ich vzájomnej dohody bolo vrátenie istiny 6.499,- eur, nezaviazala sa k zaplateniu žiadnych úrokov ani poplatkov. Ak v priebehu splácania uhradila poplatok za upomienku banke, urobila tak z dobrej vôle, pretože jej záležalo na tom, aby mala žalobkyňa úver voči banke v poriadku. Je pravdou, že po uzavretí zmluvy žalobkyne s bankou ostali všetky dokumenty u nej, nakoľko ju o toto žalobkyňa sama požiadala. Jej meilovú adresu do zmluvy o úvere uviedli preto, že v tom čase žalobkyňa nemala meil. Aj počas splácania svoje pôžičky žalobkyňu finančne vypomáhala nakoľko ju brala ako sestru.

9. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.10.2015 mal súd preukázané, že žalobkyňa ako dlžníčka uzavrela s Prima bankou, a.s. ako veriteľom zmluvu o úvere, na základe ktorého jej banka poskytla spotrebiteľský úver vo výške 6.700,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť v 108 mesačných splátkach po 101,50 eur. Úroková sadzba dosahovala výšku 11,9% a celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené sumou 11.163,- eur. V rámci kontaktných údajov dlžníka je v zmluve uvedená meilová adresa, ktorá na základe tvrdenia oboch strán patrí žalovanej. Žalovaná bola taktiež uvedená ako disponet s inkasným účtom.

10. Z výpisu z účtu žalobkyne za obdobie 06.10.2015-30.10.2015 mal súd preukázané, že dňa 06.10.2015 bola prevedená na účet žalovanej suma 6.489,- eur. Túto skutočnosť žalovaná nerozporovala.

11. Rozsudkom tunajšieho súdu 10Csp/222/2017-116 zo dňa 05.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.05.2019 v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu č.k. 17Co/76/2019-133 zo dňa 25.04.2019 bola žalovanej uložená povinnosť uhradiť Prima banke, a.s., istinu 4312,21 eur, úrok 227,51 eur, úroky z omeškania vo výške 2,46 eur spolu s úrokom vo výške 11,90 % a úroku z omeškania vo výške 5% z jednotlivých splátok za jednotlivé obdobia. V časti o zaplatenie 1.519,50 eur bolo konanie zastavené.

12. Rozsah akým žalovaná doposiaľ splatila žalobkyňu pôžičku mal súd preukázaný z potvrdenia banky o úhrade záväzku do dňa splatnosti, potvrdenia od mediátorky, potvrdení o vklade na účet žalobkyne a výpisom z účtu žalovanej. Takto mal súd preukázané, že žalovaná doposiaľ žalobkyňu uhradila sumu v celkovej výške 3.980,78 eur. Z toho v zmysle prehľadu splácania do predčasného zosplatenia vystaveného Prima bankou, a.s., za obdobie 20.10.2015 do 21.08.2017 uhradila žalovaná na účet Pima banky celkovo sumu 2.300,78 eur, ktorými peňažnými prostriedkami plnila úverový záväzok žalobkyne. Z potvrdenia mediátorky Ing. E. bez dátumu vyplýva, že žalobkyňa prevzala sumu 210,- eur. Z potvrdení o vkladoch na účet žalobkyne v spojení s výpisom z účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná uhradila na účet žalobkyne dňa 21.03.2019 sumu 105,- eur, dňa 21.02.2019 sumu 105,- eur, dňa 24.01.2019 sumu 105,- eur, dňa 03.01.2019 sumu 105,- eur, dňa 20.12.2018 sumu 105,- eur, dňa 20.09.2018 sumu 420,- eur, dňa 09.05.2018 sumu 315,- eur, 23.05.2019 sumu 105,- eur, dňa 21.06.2018 sumu 105,- eur, celkovo tak priamo na účet žalobkyne uhradila sumu 1.470,-eur.

13. Z SMS komunikácie predloženej žalobkyňou vyplýva jednak skutočnosť, že banka žalovanej zasielala meilom výpisy z účtu žalobkyne (SMS správa zo dňa 16.10.2017) ako aj upomienky z banky, čiže mala prehľad o stave inkasného účtu. Zároveň je z predložených správ viditeľné, že žalovaná sa opakovane vyjadrovala spôsobom „naúčtovali mi upomienku“, (napr. SMS správy zo dňa 25.04.2017), alebo „zaúčtovali mi pokutu“ (SMS zo dňa 21.09.2017). Z SMS správy zo dňa 02.05.2017 je zrejmé, že žalovaná uhradila poplatok za vedenie účtu. V správe zo dňa 09.11.2017 uvádza, že má vedomosť o tom, že došlo k zvýšeniu poplatku za vedenie účtu a je s touto skutočnosťou uzročená.

14. Žalovaná v rámci procesnej obrany vzniesla kompenzačnú námietku, pričom ako dôkazy predložila potvrdenia o zrealizovaní transakcie, z ktorých vyplýva, že dňa 16.03.2016 uskutočnila platbu vo výške 78,80 eur s poznámkou, že táto platba predstavuje zaplatenie rádia pre žalobkyňu v hodnote 75,- eur.

Dňa 14.04.2016 uhradila sumu 17,- eur za štetce, Platbami zo dňa 20.10.2015, 19.11.2015 a 24.11.2015 uhradila za žalovanú jej záväzok z Quatro pôžičky celkovo vo výške sumu 184,45 eur.

15. Podľa § 46 Občianskeho zákonníka písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

16. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

18. Podľa § 658 pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

19. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

20. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

21. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

22. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

25. Na základe vyhodnotenia vyššie uvedených dôkazov a posúdenia právnej stránky veci súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne je z časti dôvodný a žalobe je preto potrebné z časti vyhovieť. Zo zhodných tvrdení oboch strán jednoznačne vplynulo, že medzi stranami sporu došlo dňa 06.10.2015 k uzavretiu zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa reálne odovzdala žalovanej sumu 6.489,- eur. Túto skutočnosť mal súd taktiež preukázanú výpisom z účtu žalobkyne. Zmluva o pôžičke bola uzavretá ústne, bez prítomnosti svedkov, čo výrazne sťažilo dôkaznú situáciu žalobkyne. Medzi stranami zostali totiž sporné všetky ďalšie náležitosti uzavretej zmluvy. Žalobkyňa tvrdila, že na základe ich dohody bola výška, počet splátok, celková splatnosť pôžičky, výška úrokov ako aj všetko ostatné príslušenstvo totožné s jej povinnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrela v rovnaký deň s Prima bankou, a.s.. Žalovaná naopak tvrdila, že obsahom zmluvy o pôžičke bola iba povinnosť zaplatiť istinu čiže sumu 6.489,- eur, že pôžička bola dohodnutá bezodplatne a nebola dohodnutá ani žiadna lehota splatnosti tohto záväzku.

26. Z vykonaného dokazovania bolo rovnako preukázané, že žalobkyňa si dňa 06.10.2015 vzala spotrebiteľský úver v Prima banke, a.s., vo výške 6.700,- eur s podmienkami bližšie uvedenými v bode 8 tohto odôvodnenia. Ako vyplýva z potvrdenia banky a rovnako zo zhodného tvrdenia strán sporu až do zosplatenia tohto úveru ho splácala výučne žalovaná. V prípade, že sa s platbou oneskorila uhradzovala aj poplatky za upomienky a rôzne sankčné poplatky, ktoré si banka priebežne účtovala. Z SMS komunikácie skutočne vyplýva, že žalovaná používala slovné spojenia ako „naúčtovali mi pokutu“. Všetky tieto prejavy

žalovanej však boli datované do doby kedy žalobkyni splácala nerozporovanú istinu, pričom zo žiadneho preloženého dôkazu nevyplýva záväzok žalovanej uhradiť celý spotrebiteľský úver žalobkyne. Nie je preto podľa názoru súdu žiaden zákonný dôvod na to, aby všetky povinnosti žalobkyni ako dlžníčky obsiahnuté v rozsudku tunajšieho súdu 10Csp/222/2017 boli prenesené do právneho vzťahu strán sporu a to na ťarchu žalovanej. Zároveň súd uvádza, že žalobkyňa pri svojom konaní nedodrжала ani obvyklú mieru opatrnosti tým, že prenechala zmluvu o úvere v úschove u žalovanej a sama sa svojou pasivitou z časti pričínila o stav, kedy banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a následne svoju pohľadávku judikovala. Až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti tohto úveru žalobkyňa úver, z ktorého bola sama zaviazaná vôbec neplatila, a to ani vtedy, keď žalovaná prestala tento úver splácať kvôli tomu, že sa dostala do nepriaznivej finančnej situácie o čom žalobkyňa mala vedomosť. Z týchto dôvodov súd žalovanej uložil povinnosť uhradiť časť doposiaľ nesplatennej istiny poskytnutej pôžičkou spolu s úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietol, nakoľko dospel k záveru, že žalovaná neuniesla vo zvyšnej časti žalovaného nároku dôkazné bremeno.

27. Ku kompenzačnej námietke vznesenej žalovanou súd uvádza, že túto v celom rozsahu neuznal. Žalovaná žiadala započítať hodnotu darov a peňažných plnení, ktoré poskytla žalobkyni v priebehu ich priateľstva a to minimálne v hodnote 1.500,- eur. Túto sumu však nedostatočne konkretizovala a neúplne špecifikovala položky, z ktorých má táto suma pozostávať. Zároveň neuviedla žiadne zákonné dôvody na vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Žalovaná neuviedla a nepreukázala žiadne okolnosti, podľa ktorých by sa mala žalobkyňa voči nej správať spôsobom ktorý odporuje dobrým mravom, iba stroho skonštatovala, že ju žalobkyňa ohovára v komunite odchovancov a zamestnancov detského domova. Za konanie hrubo porušujúce dobré mravy s určitosťou nemožno považovať skutočnosť, že sa žalobkyňa domáha žalobou svojho nároku z pôžičky.

28. Povinnosťou dlžníka je splniť svoj záväzok riadne a včas. Žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobkyni do omeškania, preto vzniklo žalobkyni právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Tieto súd priznal vo výške 5,0 %, ktorá vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení. Súd priznal úroky z omeškania od 14.02.2019 v zmysle žalobného návrhu. V tejto časti súd posúdil nárok žalobkyne ako oprávnený, nakoľko žalobkyňa predložila výzvu na vyplatenie dlhu zo dňa 07.06.2018, v ktorej vyzvala žalovanú na vyplatenie celkovej dlžnej sumy v 10 dňovej lehote.

29. Žalovaná požadovala, aby jej súd povolil zaplatenie súdom priznanej čiastky v splátkach po 105,- eur, neuviedla však žiadne podrobnosti ohľadom svojich osobných, majetkových či príjmových pomerov, ktoré by takéto rozhodnutie súdu odôvodňovali. Vzhľadom na súčasnú mimoriadnu epidemiologickú situáciu v Slovenskej republike však súd predĺžil lehotu na splatnosti priznanej sumy na 30 dní od právoplatnosti platnosti rozsudku.

30. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 2 C.s.p., podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobkyňa bola v tomto spore úspešná len čiastočne, pričom miera je úspechu dosahuje približne polovičnú mieru, súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom.

Táto lehota neplynie v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020. (Podľa § 1 písm. a) a § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaná nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobkyňa podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.